

Іваничі – станція зі 100-річним трудовим стажем

Історія станції Іваничі перевершує століття. За неофіційними даними, у 1914 році станція вже працювала. Начальник станції Іваничі Олександр Чонтош каже, що документи про дату заснування станції не збереглися, але за переказами старожилів у період Першої світової війни станція вже була, саме тоді тут відбувся відомий з історії Брусиловський прорив. А ще розповідали, що на місці, де зведена станція, раніше була суцільна трясина, тож перед прокладанням колій тут вклали велику кількість сплячих старих дубів, які засипали ґрунтом.

Нині станція Іваничі – важливий транспортний термінал для відправки продукції ПАТ “Львівська вугільна компанія”, ТОВ “Пронаспан ЮА”, “Волиньвантажтранс” та інших. Тому основні операції – навантаження і вивантаження вагонів. Серед вантажів є сезонні та постійні. До перших належить цукор та буряковий жом, щоправда, у минулому році місцевий цукровий завод працював не надто продуктивно. Серед постійних вантажів – вугілля, металобрухт, продукція деревообробної промисловості.

Минулий рік для станції Іваничі виявився вдалим, загалом відправлено 6802 вагони (457745 тонн) вантажів, із них значна частина – 5761 вагон – із вугіллям, ще 573 вагони – плити ДСП. Вивантаження за минулий рік становить 2256 вагонів. Це в основному лісові вантажі, міндобрива та цукровий буряк.

– Найбільше вагонів ми відправляємо на станцію Соснівка, пріоритетним вантажем є вугілля, яке видобуває ДП “Волиньвугілля”, – розповідає начальник станції Іваничі Олександр Чонтош.

Поряд із вантажними потоками на Станції Іваничі спостерігається і жвавий пасажиропотік. Тут зупиняється поїзд дальнього сполучення Львів–Ковель, місцевого – Ковель–Червоноград, а також пасажирський поїзд №141/142 Львів–Київ. За минулий рік на станції реалізовано 31300 квитків у дальньому сполученні на суму 4,246399 млн грн, у приміському русі перевезено 12017 пасажирів на загальну суму 92,544 тис. грн. Крім того, за звітний період видали 18997 пільгових (“нульових”) квитків на суму майже 152 тис. грн. Через мережу Інтернет за минулий рік продано 2104 квитки.

– Наша станція суттєво відрізняється від сусідніх станцій видами робіт, які виконуємо, – продовжує Олександр Чонтош. – До станції пролягають 4 під’їзні колії: до торгового дому “Поліхім”, до підприємства “Захід плюс”, а також вітки до “Волиньвантажтранс” та ПП ТД “Європа цукор”.

А ще особливість станції полягає у тому, що експлуатаційна довжина колій перегону ст. Іваничі-Центральна становить майже 17

км, а розгорнута 63,4 км.

– Колектив у нас дружний і досвідчений. Важко виокремити когось з усієї команди. Серед найкращих – складач поїздів Віктор Книшук, професіонал своєї справи. Він працював і черговим стрілочного поста, і підмінним черговим по станції, також працював у локомотивному господарстві. Ірина Пучковська – комерційний агент першої категорії, теж дуже відповідальний, компетентний працівник. Відмінно виконує свої обов’язки і квитковий касир першої категорії Галина Бондарук. Хочу відзначити і помічників начальника станції – чергових по станції. Якщо у зміні працює хороший черговий, то це означає, що половину роботи начальника станції він бере на себе. У штаті 5 чергових, тож важко виділити когось окремо. Четверо з них – професіонали своєї справи, ще один – молодий спеціаліст, який прийшов на роботу у жовтні минулого року. Хлопець справляється з роботою, а якщо чогось не знає, то радиться з досвідченими колегами.

На нашій станції працюють і представники “Волиньвантажтранс” для того, щоб прискорити оформлення документів, огляд составів, які прибувають на станцію, або вагонів, які здаємо під навантаження.

– Чого нині нагально потребує станція?

– Насамперед капітального ремонту, зокрема потрібно оновити посадкову платформу, адже ремонтні роботи тут проводилися досить давно. Сподіваємося, що ці роботи включно з ремонтом фасадів будівель будуть виконані цього року.

Востаннє капітальні роботи на станції проводилися понад 15 років тому, тоді виконали деякі поточні ремонти, наприклад, в актовому залі, у кабінеті начальника станції. Приведено до ладу кімнату для прийому їжі, термом профспілки Рівненської дирекції придбав для працівників холодильник, мікрохвильову піч, електрочайники та електроплитку.

Сусідні станції у значно кращому стані, ніж наша. Будівлю станції Володимир-Волинський відремонтували два роки тому, капітальний ремонт був зроблений і на станції Сокаль.

Є клопоти і у вантажній роботі. У нас зараз дільницю від Ковеля до Іваничів обслуговує один локомотив, тому не завжди вчасно можемо виконати необхідний обсяг роботи. Так само нашу дільницю обслуговують і роз’їзні складачі, хоча ми маємо два свої, але вони працюють позмінно тільки вдень і, оскільки дільниця велика, фізично не встигають усе зробити. До 1998 року на станції був свій маневровий локомотив і повний штат складачів. Звісно, тоді нам було легше працювати, а зараз – один локомо-

тив на всю дільницю.

Начальник станції акцентує на необхідності злагодженої роботи з підприємствами-клієнтами.

– Продукція, яку вони виготовляють, потребує перевезення, а залізничним транспортом це набагато надійніше та дешевше, ніж автотранспортом, – продовжує розмову Олександр Чонтош. – Тому наш обов’язок – забезпечити їм увесь спектр послуг і комфортні умови співпраці.

– Як підготувалися до роботи в зимових умовах?

– Проведено комісійний огляд усіх споруд, колій, визначено обсяг першочергових заходів, які реалізовані в повному обсязі. Працівники станції забезпечені теплим спецодягом, необхідними матеріалами, вугіллям для опалення приміщень. Оскільки у нас станція з ручним управлінням, то відповідно віниками й лопатами забезпечені робочі місця стрілочників.

Коли буде відповідний наказ про підготовку до роботи у весняно-літній період, знову проведемо огляд усієї техніки, пристроїв, засобів, стану колій, будівель, посадкових платформ тощо і за його результатами визначимо заходи для роботи. Попри це, у нашому селищі маємо щорічний клопіт: після ремонту автодоріг уся тала вода стікає на станцію. Стік у нас не передбачений, тому першу колію навесні завжди підтоплює. Поруч під лінією високої напруги знаходиться ремонтна колія вагонного експлуатаційного депо Ковель. Доводиться суворо стежити за дотриманням вимог з охорони праці. Ми неодноразово зверталися в органи місцевої влади, вимагали усунути причини підтоплення, але ситуація поки що залишається без вирішення.

Начальник станції Іваничі Олександр Чонтош народився у місті Чопі Закарпатської області. Після закінчення школи відслужив у війську, а у 1985 році прийшов на роботу у локомотивне депо Чоп. Після відповідного навчання майже два роки працював помічником машиніста електровоза. Згодом у 1988 році за сімейними обставинами переїхав на Волинь.

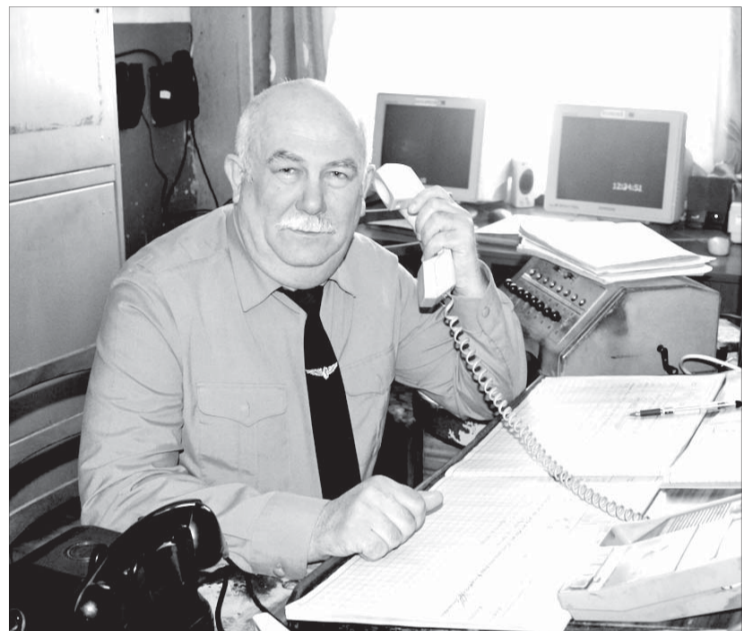
– Саме в той час на залізниці активно впроваджувався так званий “білоруський метод” (економія коштів за рахунок скорочення штату працівників), тому роботу за фахом знайти одразу не вдалося, – розповідає Олександр Чонтош. – Довелося попрацювати шофером, а у квітні 1990 року прийшов на станцію Іваничі на посаду помічника складача поїздів, потім мені запропонували посаду чергового по станції. 15 жовтня 2013 року мене призначили начальником.

Теперішній керівник станції Іваничі шанує традицію, яку започаткували його попередники. У кабінеті начальника на стіні висить картина, яку ще на початку 80-х років намалював колишній начальник станції Євген Новосад. Картину відреставрували і залишили на пам’ять про колегу. Вона стала своєрідною реліквією станції і передається від одного керівника до іншого.

Тетяна БАЛЛА
Фото автора

– Специфіка роботи комерційного агента полягає у прийманні і відправленні вантажів зі станції Іваничі та оформленні перевізних документів, – розповідає комерційний агент Ірина Пучковська. – Зараз більшість документів надходять в електронному вигляді, їх оформлення і приймання здійснюється через електронну мережу. Практично вся робота комп’ютеризована.

Черговий по станції Анатолій Засць на залізниці працює 34 роки, із них 18 – в Іваничах. Колись очолював станцію Клесів і 16 років працював начальником станції Іваничі. Анатолій Максимович зазначає, що на станції роботи не бракує, адже місцеві залізничники обслуговують ще й місто Нововолинськ.

– У нестандартних ситуаціях важливо швидко вирішувати всі питання, наприклад, із шахтарями, які вимагають завчасно забезпечувати їх вагонами під навантаження. Стараємося виконувати всі їхні заявки.

Квитковий касир Галина Бондарук працює на посаді з 1983 року. У її підпорядкуванні дві каси: перша – в Іваничах, друга – за 18 км – у Нововолинську. Там є каса попереднього продажу квитків, бо у місті нема залізниці.

– На станції працює каса цілодобового продажу квитків. До речі, зараз дещо збільшилися обсяги реалізації проїзних документів через Інтернет, тому ми активно вивчаємо нові технології у роботі касира, проводимо технічні навчання і стараємося якнайкраще обслужити усіх користувачів послуг залізниці.